

anden Side er der ingen Tvivl om, at enhver sætter mest Pris paa at være støttet og omgærdet af Loven og ikke af Administrationen, saa vidt det er muligt. Derfor har jeg tænkt mig og ønsker at henlede saavel den højtærede Finansministers som det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa, at det maaske kunde være rigtigt, at der blev trukket en Grænse for, hvor længe en Mand efter at være bleven forbigaaet kan blive staaende i den Lønningsklasse. Der er ingen Mening i, at en Mand paa ca. 30 Aar, naar han bliver forbigaaet ved Oprykning, kan blive staaende paa 1,000 Kr. hele sit Liv, saa maa han hellere gaa sin Vej; Staten er selv bedst tjent med, at Elementer, der ere saa ubrugelige, at de ikke kunne rykke op, blive udsondrede, og de paagældende ere ogsaa bedst tjent med at blive det, mens de ere unge og kraftige nok til at bane sig en anden Vej. Det er ikke mindst af Hensyn til Staten, at jeg henleder Opmærksomheden paa dette Punkt, thi den kan ikke være tjent med, at der efterhaanden opsamles en hel Masse i den laveste Lønningsklasse, som blive betragtede som en Slags Parias af den Stand, de tilhøre. Man maatte vel saa sætte enten en Aldersgrænse eller en vis Frist for deres Forbliven. Naar de f. Eks. havde tjent 1 Aar efter at være forbigaaede og endnu ikke havde faaet Vedtegningen „Egnet til Oprykning i næste, højere Klasse“, vilde det være rigtigt at betyde dem, at de nu havde 1 Aars Respit til at søge sig en ny Embedsstilling, eller ogsaa maatte de træde af. Hvorledes man vil gaa frem — der er mange Veje at gaa — skal jeg ikke komme ind paa, jeg skal blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der formentlig er en Ting, der endnu burde rettes lidt ved.

Svendsen: Ved Forslagets 1ste Behandling udtalte jeg min Sympati for de Lønningsforbedringer, der bleve foreslaaede til de meget lavt lønnede Toldembedsmænd, og kan for saa vidt være glad ved, at der sker en Forbedring i disse Funktionærers Levevilkaar, særlig naar det paa den Maade, som her er antydnet og foreslaaet, kan ske uden synderlig Udgift for Statskassen, idet jo Forbedringen fremkommer ved en Re-

duktion af Toldsteder og af Toldassistenter. Men jeg er ikke saa helt sikker paa, at vi virkelig med Tiden faa denne Reduktion og Besparelse i vore Udgifter. Selvfølgelig: at vi reducere Antallet af Krydstoldassistenter, kan der efter min Mening ikke være noget til Hinder for, men noget helt andet er det, naar man nedlægger disse 10 Toldsteder omkring i Landet, thi det har en langt større Betydning for den paagældende Befolkning. Det ærede Udvalg har ikke gennem Betænkningen tydeliggjort, hvilke Toldsteder der agtes nedlagte i de følgende 5 Aar, og det er maaske rigtigt, at det ikke er kommet frem. Men efterhaanden som der bliver stillet Forslag om Nedlæggelsen af Toldstederne, vil der, antager jeg, for flere af disses Vedkommende blive rettet Anmodninger til Lovgivningsmagten om at beholde dem af Hensyn til den Befolkning, der hidtil har nydt godt af dem, og jeg er da ikke helt sikker paa, at Rigsdagen ikke vil komme til det Resultat, at der muligvis var Grund til at beholde enkelte af disse Toldsteder og altsaa give Afkald paa den Besparelse, man havde tænkt sig at naa. Thi det at nedlægge et enkelt Toldsted er jo noget andet end at reducere Personalet paa et Toldsted. Der er maaske nok Grund til at gøre det sidste paa enkelte Toldkontorer, idet adskillige af dem vistnok have meget lidt at bestille, og jeg finder, det er en fuldt forsvarlig Fremgangsmaade at forlange af vore Embeds- og Bestillingsmænd, at de skulle give fuldt Vederlag for deres Løn mod, at denne saa bliver saaledes, at de kunne leve af den. Men berøver man enkelte Byer og enkelte Egne de Fordele og Bekvemmeligheder, de hidtil have haft ved at have nær til Klarering og Fortoldning af deres Varer, maa man være forberedt paa, at man gennem Aarenes Løb maaske kommer til at tage under nærmere Overvejelse og Behandling i Tinget, om der er Grund til at spare paa disse Udgifter, naar det gaar ud over den enkelte Egns eller Bys Befolkning, der derved kommer til at undgælde for den Forbedring, der er bleven tildelt Toldvæsenets Personale.

Ordføreren (Køedt): Med Hensyn til den højtærede Finansministers Udtalelser